

## K. Z. til Aug. Jerndorffs Enke. Civita 1906 31/7:

Kære Fru Jerndorff. Ja, det var et meget svært Budskab Deres Brev bragte og mit Hjerte gør ondt i mig. Vi har været Venner gennem Livet fra 1865 til nu, altid fuldtud i Harmoni, aldrig en eneste skur- [s. 534](#) rende Lyd. Jeg saa op til ham som Kunstner og næsten endnu mere som Menneske. Jeg saa ham som ung evne at stifte Familie, aldrig at svigte i Livet, hverken Kunstens eller Familiens Krav, saa hans alvorlige Fremtræden, naar det galdt en Sag af Betydning, saa hans store milde Kærlighed, naar det gjaldt Dem. Jeg kunde fuldtud forstaa ham i Alt hvad han gjorde, han var saa enkelt, saa klar. Da han blev Lærer forbavsedes jeg over, hvor stærkt han ogsaa kunde vie det sin Interesse, jeg havde selv en hel Del med Sligt at gøre; gav jeg mig hen, var det af en let Overgivenhed i min Natur, Jerndorff fulgte langt bestemtere sin Pligt. Den forstod han altid at ordne sammen med Livet, det var, som kunde der aldrig være Tvivlstilfælde. Jeg skylder ham meget for, som han var. Han har ikke sjældent retledet mig i mine Billeder, og var der et eller Andet, som ikke var som jeg burde gjort det, gik han mildere hen derover end de Fleste. Hans sidste Brev til mig indeholdt en kærlig Spøg om de to Kvinder, der malte Guld. I de sidste halvandet Aar har jeg frygtet, at Døden pludselig kunde komme, og jeg var angst ved vor Afsked, han var ude paa Banegaarden at sige mig Farvel, da jeg tog herved den 25de April. Han døde jo endnu næsten i fuld Kraft, og man kan ikke godt ønske, at Nogen skal leve og se Kræfterne svinde bort, og for mit Vedkommende vilde jeg ønske at kunne som ham dø pludseligt – men Slaget er dog meget, meget haardt for dem der er tilbage, og hans Ytring om Paradiset viser hvor stærkt han endnu forstod at henrykkes over Livet. Jeg er Dem over-overordenlig taknemlig over Deres Brev, over Deres Hilsen fra Dem Begge. Jeg forstaar det Venskab, som De bærer for mig og vil overordenligt gerne være det værdig. Kommer vel neppe hjem før 23. Okt. saa der er lang Tid inden vi ses, Deres pludselige, voldsomme Sorg vil blive til et dyrebart Minde, som De vil frede om som Deres bedste Skat.... Den Dag han blev 60, hvor var han ikke henrivende imod sine Gæster, og hvorledes var han ikke ved Sølvbryllupet i Roskilde, hvor Hendriksen og jeg saa fuldtud havde Lov at være med som Familie, eller den Dag da der var Barnedaab i Rom for Deres lille Elisabeth. Hvor forstod han at lave det om til cannasmykket Fest, hvorledes var han ikke mod Helstedes og Fru Wulff og mod os Alle. Jeg husker saa tydeligt Festens Slutning da vi hver havde et tændt Lys med os og gik op ad Corsoen med Vilh. Melbyes Mandolin i Spidsen.... 14/8: ...At have Penge er neppe nogen Lykke, ialfald synes jeg at den Aarrække, hvori jeg selv kæmpede undertiden temmelig strengt for Udkommet, var mindst ligesaa lykkelig som nu hvor jeg er godt stillet. Jeg synes ogsaa at de rige blandt mine Venner ikke har det bedre end de fattige – jeg vil strax sige Dem, at jeg saare gerne vil støtte Dem.... De vil kun glæde mig ved at komme til mig og skulde jeg kunne hjælpe Dem eller Deres Sønner, vil jeg anse det som en Venskabsgæld hvori jeg staar til August. At give Raad for Sønnerne duer jeg mindre til skøndt de er inde paa Kunstnerbanen, for jeg er vist baade mere overvældende og eksklusiv end August altid holdt af, og jeg antager at Sønnerne er af mildere og mulig fornuftigere Stof end netop det skal være, som jeg bedst kan lide.... Jeg ved, at da han giftede sig og formede sit Hjem og tog sig af hver Enkelt, da gjorde han Noget, som jeg saa paa med største Respekt og det har jeg beundret gennem alle hans Aar. Jeg har ydmygt erkendt, at det kunde jeg aldeles ikke gøre....

[s. 535](#) ITALIENSKE BØNDER. Civita d'Antino 1903  
Nationalmuseet i Stockholm  
(H. Chr. Chr. Nr. 550)

[s. 536](#) FESTLIGT MIDDAGSBORD I CERRONIS STORE SPISESTUE. Fotografi. Civita d'Antino 1906

Fra venstre Forgrundsfigur og Rordet venstream rundt ses:

Th. Mogensen, Fru Jebe, Fru Clement, Kr. Zahrtmann, Angelina Cerroni, J. Wilhjelm, Catarina Cerroni, (Italiener), Fru Mogensen, Wold-Torne, G. Clement, Diomedede Cerroni

[s. 537](#) UDFLUGT TIL CERRONIERNES VIGNE. Fotografi. Civita d'Antino 1908

Personerne staaende: fra venstre til højre

Signoraerne Ester og Catarina Cerroni, Frk. M. Henriques, Major Massimo Cerroni

Siddende fra venstre: To kvindelige Tyende, en Italienerinde, finsk Maler Roos

[s. 538](#) JOH. WILHJELM: K. Z. VED ARBEJDET. TORVET I CIVITA D'ANTINO. 1905